

Willem töetas wenna nööri tafka ja järel-tulseval Esmaspäeval saatsid Peetri föbrad tedda minnema ja sestisid temmale, kui tagasisi pörasid, wimiist korda terwist te peale minnes. Willem müttsi veel wenna ümber kaela hoides, sest et wennaast lahkuda vägga ta süddant röhkus; temma melest olli nenda, kui lahkufs Peetriga ühtlaisti ka üks hea waim temma körivast ärra.

Peter läks Dresden ja Leipzig'i linnu pole, sealst läks ta eddasid Berlini linnu, ja leidis sün tööd ühhe nore meistri jures, kes isse peaegu köik se päwa trahteris istus, agga koddust tööd ja teimetamist köik omma wannema selli holeks jättis. Nelja näddala pärrast pallus Peter omma passi ja palga; sest nisuggusti roppu elluviisi, kui sün olli, ei wöinud temma fallida. Ta sai kül omma passi kätte, agga palk jäi tänapärawani samata. Mele haigusega läks ta nüüd sealst ärra Hamburgi linnu, kus ta ühhes sures tö-majas, kus 15 selli ees ollid, tööd leidis.

Peter teggi waikse süddamega omma tööd ja panui agga tähhede, misjuggusid innimesed sün temma seltsimehbed ollid. Meistrit ei sanud ta palju nähha, üllem sel, meistri abimees, kes 35 aastat wannia, näitas vägga ühke ollemisega, agga temma särk ja näggu ollid nisamma tolmuised ja mustad kui teistelgi.

Köik teised sellid kartsid ja auustasid tedda; sest ta olli hemmiku eäsimene ja öhtu wiimne tö jures. Santi tööd ta ei fallinud. Söbralikul wiil juhhatas ta iggaühhele omma tööd, ja no rema sellidega olli ta kannatlik. Vandus üks, woi räkis ta roppu könnet, siis watas temma ta peale töösiise palle ja terrase filmega ehk wangutas wahhest ka pead, ilma sõnna laujumata; ommeti se jubba aitas.

Peetri körivas maggas, ja teggi tööd üks wöera ma mees, Zürri nimmi, illusa ja targa nöuga, peaegu liig illus seppa kohta. Se hoidis ennast iska ni palju kui agga wöimalik üllemast sellist emale; agga Peetri pole hoidis ta vägga, ja olli ta wästu allati söbralik; ta pöddas temmaga nööri, kuhu Pühhapäival minna, ja olli ta wästu ni lahk, et ka Peter tedda hakkas taggaheidma, et kül wahhest temma kohtlases süddames inimelik tundmine likus, kui kahival wöera ma mees omma targa juttudega tedda püdis wörgutada.

Kännal suisel päwal kändisid möllemad kord linnu wärrawast wälja. Neist föritid mööda uhke töldade sees rikkad kaupmeched ja wabriku pid dajad omma prouade ja tüttardega, kes ollid sidi, sammeti ja kuslaga ehhitud. Agga te äres istusid päwa paistes wae sed innimesed kahivatand näuga, ja wae sed rides, need ollid wabriku tötegijad;